

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

Fear of Crime among Student of
Kalasin Rajabhat University

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ* และ นพพล อัครชาติ**
Kittisak Jernsittiparsert and Noppon Akahat

* อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต และ เลขานุการสมาคมรัฐศาสตร์แห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; e-mail: kittisak.j@rsu.ac.th

** อาจารย์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และ
นายทะเบียน สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; e-mail: n-akahat@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

ขณะที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ถือเป็นหนึ่งกลุ่มเป้าหมายที่กำลังได้รับความสนใจนำมาเป็นตัวอย่างในการวิจัยเกี่ยวกับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในแวดวงวิชาการระหว่างประเทศด้านอาชญาวิทยา ทว่า กลับยังไม่พบผลงานวิจัยเช่นว่านี้ในกรณีของประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ความคิดเห็นต่อความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรม รวมถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ตลอดจนวิเคราะห์เปรียบเทียบและทดสอบสหสัมพันธ์ระหว่างระดับความหวาดกลัวข้างต้น กับปัจจัยส่วนบุคคล และประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำนวน 400 ตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุเฉลี่ยประมาณ 20 ปี มีสถานะโสดและยังไม่มีแฟน มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายตนเองว่าอยู่ในระดับมาก มีปัจจัยด้านเครือข่ายทางสังคมภายในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก และมีปัจจัยด้านความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะ รวมถึงความรู้สึกเสี่ยงต่อการเผชิญเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับเล็กน้อย ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง มีญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทที่ประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง หรือแม้แต่รับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ โดยคิดว่ามีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์อยู่ในระดับเล็กน้อย มีสาเหตุมาจากการมีการค้าสุราและ/หรือเบียร์ และมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมโดยรวมอยู่ในระดับเล็กน้อย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส และประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ พบว่ามีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการทดสอบสหสัมพันธ์ระหว่าง

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ระดับความหวาดกลัวข้างต้น ที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นต่อสถาบัน
สาธารณะ และความรู้สึกเสี่ยงต่อการเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ: ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม, นักศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

Abstract

While students in higher education have become a trending sample group for researches on fear of crime in academic circles of international affairs in areas of criminology, hardly any concerning research in case of Thailand has been carried out. This research therefore intends to explore the level of fear of crime, attitude toward seriousness of crimes, along with causes thereof, in Kalasin Rajabhat University among the students, as well as conducting comparative analysis and testing correlation between the level of fear of crime and personal factors and prior experience and awareness of crime in Kalasin Rajabhat University, by quantitative research methodology; utilising a questionnaire to gather data from 400 samples of undergraduates of Kalasin Rajabhat University.

The result has revealed that the majority of the respondents were female of average age 20, single, with monthly income between 5,001-10,000 baht, considered their physical health as great, highly involved with factors of campus social networks, and trusted in public institutions, as well as perceived risk of victimisation on campus at marginal levels. During past 12 months, most of the respondents had never experienced crime by themselves, had no relative or any close friend who had experience crime, or even acknowledged any crime within Kalasin Rajabhat University. The respondents considered occurrences of crime in Kalasin Rajabhat University as infrequent, caused by alcohol sales, and had a low overall fear of crime.

The comparative analysis of level of fear of crime among Kalasin Rajabhat University students by gender, age, marital status, crime experience, and perception of crime in Kalasin Rajabhat University has pointed out varying degrees of fear of crime. Also the test of correlation between levels of fear has revealed a relationship between the confidence in public institutions and perceived risk of victimisation on campus.

Keyword: Fear of Crime, Student, Kalasin Rajabhat University

บทนำ

การวิจัยเกี่ยวกับ “ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม” ถือเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่แวดวงวิชาการระหว่างประเทศด้านอาชญาวิทยากำลังให้ความสนใจ นับตั้งแต่การปรากฏครั้งแรกๆ บนสิ่งพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา เพื่ออธิบายปฏิกิริยาของสาธารณะต่ออาชญากรรม ในฐานะความกังวลของพลเมืองเกี่ยวกับความหยุ่งเหยิงของเมืองช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1930 (Bačanović and Jovanova, 2012: 479) กระทั่งคณะกรรมการด้านการบังคับใช้กฎหมายและการบริหารงานยุติธรรมของประธานาธิบดี (President’s Commission on Law Enforcement and Administration of Justice, 1967 cited in Warr, 2000: 452) ระบุว่า “อันตรายอย่างยิ่งของผลกระทบจากอาชญากรรมอุกฉกรรจ์คือความหวาดกลัว ความหวาดกลัวซึ่งมีอาจดูแคลน” ส่งผลให้การศึกษาเกี่ยวอาชญากรรมขยายพรมแดนออกไปจากการมุ่งความสนใจเฉพาะผู้ที่ตกเป็นเหยื่อโดยตรง สู่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อโดยอ้อม กล่าวคือเกิดความหวาดกลัวด้วย

แม้พัฒนาการด้านการวิจัยเรื่องดังกล่าวในแวดวงวิชาการยุโรป จะเป็นไปได้อย่างไม่เข้มข้นนักเมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา อันที่จริง แทบไม่เป็นเป็นที่รู้จักเลยก่อนคริสต์ทศวรรษที่ 1960 กรณีของสหราชอาณาจักร การสำรวจอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2525 และอีกทศวรรษให้หลังในกรณีของสาธารณรัฐสโลวีเนีย (Bačanović and Jovanova, 2012: 480) ทว่านับตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษที่ 1960 การศึกษาเกี่ยวกับความหวาดกลัวต่อ

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

อาชญากรรมก็ก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทสำคัญ (Lee, 1999: 227) ทั้งในหมู่นักอาชญาวิทยาและนักวิจัยทางสังคมศาสตร์อื่นๆ (Lee, 2001: 467) ถึงขนาดเกิดการถกเถียงหรือแม้แต่ไปไกลจนกลายเป็นข้อเสนอว่าความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมนั้นอาจเป็นปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันยิ่งไปกว่าตัวอาชญากรรมเสียแล้วในปัจจุบัน (Warr, 1984; Bennett, 1990; Hale, 1992, 1996; Ackah, 2000; Ewald, 2000; Beckett & Sasson, 2004)

คณะงานยุติธรรมและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยมาริบอร์ ประเทศสโลวีเนีย ตอกย้ำให้เห็นว่าประเด็นดังกล่าวยังคงมีความสำคัญ แม้ในหัวงปลายคริสต์ทศวรรษที่ 2010 ต่อเนื่องต้นคริสต์ทศวรรษที่ 2020 (Meško and Fields, 2012: 381) ด้วยการจัดพิมพ์ วารสารงานยุติธรรมและความปลอดภัย ฉบับพิเศษ ภายได้หัวข้อ “ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในเมืองหลวงของยุโรปตะวันออกเฉียงใต้” เมื่อ พ.ศ.2555 เพื่อเป็น (อีกหนึ่ง) จุดเริ่มต้นที่ดีต่อการปรับปรุงเครื่องชี้วัดความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ซึ่งเริ่มต้นจากการใช้ “ความเสี่ยงเฉลี่ย” (Newburn, 2013: 365-366) อันถูกตั้งคำถามในชั้นหลังว่ามีความไม่แนบสนิทระหว่างกันนัก (Burruss, Schafer and Giblin 2010: 5) อย่างน้อยที่สุด ตามความเห็นของบรรณาธิการรับเชิญทั้ง 4 ท่าน เนื่องจากยังมีความไม่ชัดเจนอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเป็นการวัดข้ามวัฒนธรรม ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น (Meško, Kury, Bren and Vošnjak, 2012: 386)

สำหรับประเทศไทย มีเพียง กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2539) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (พิพัฒน์ ชุ่มมณีกุล, 2543) และ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มนต์ชัย นิชัง, 2548) ที่พยายามอธิบายถึงความรู้สึกเหล่านี้ของประชาชนโดยทั่วไป ขณะที่ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันที่บุกเบิกการศึกษาเกี่ยวกับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม โดยพงศาวดารสนใจไปยังกลุ่มที่ถูกเชื่อว่ามีภาวะบางหรือต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ได้แก่ ผู้หญิง (กนกพร บุปผชาติ, 2539; Rouchanukul, 2009) ผู้ประกอบธุรกิจ (จักรเพชร เพชรพลอยนิล, 2546) ประชาชนที่พ้ออาศัยอยู่ในชุมชนแออัด (Wattanasin, 2003) นักท่องเที่ยว (Amornmuneepong, 2005) และผู้สูงอายุ (มนันยา สัมมเสถียร, 2552) ตามลำดับ โดยที่ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต (Jermsittiparsert, Trimek and Vivatthanaporn, 2015) เพิ่งริเริ่มที่จะให้ความสำคัญกับการศึกษา

ความรู้สึกดังกล่าวในระดับชุมชน แม้ผลการสำรวจจะชี้ให้เห็นก่อนหน้ากว่าทศวรรษว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครมากถึงร้อยละ 77.7 มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรมขณะออกนอกบ้าน (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2526: 425) เป็นเหตุให้เกิดการเสนอความเห็นว่าปัญหาอาชญากรรมถือเป็นความเร่งด่วนอันดับแรกที่จะต้องได้รับการแก้ไขก่อนปัญหาอื่นๆ ในเวลาต่อมา (สถาบันวิจัยทางสังคม, 2536: 101) กระทั่งได้รับการบรรจุไว้ใน ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 (สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, 2557: 4-5) รวมถึงกำหนดเป็นนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ประจำปีงบประมาณ 2014 ว่าจักต้อง “ให้ความสำคัญในการควบคุมและลดความรุนแรงของอาชญากรรมที่ประชาชนรู้สึกว่าเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยเน้นคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่สาธารณะที่กระทบกับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน” เป็นอันดับแรก (สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, 2557: 10)

วัตถุประสงค์การวิจัย

ขณะที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ถือเป็นหนึ่งกลุ่มเป้าหมายที่กำลังได้รับความสนใจนำมาเป็นตัวอย่างในการวิจัยเกี่ยวกับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ทั้งในโลกที่หนึ่ง อาทิ สหรัฐอเมริกา (Fisher and Sloan, 2003; Jennings, Gover and Dagmar, 2007; Truman, 2007; Burruss, Schafer and Giblin 2010; Deason, 2011) แคนาดา (Ashbourne, 2014) สหราชอาณาจักร (Morall, Marshall, Pattison and Macdonald, 2010) และญี่ปุ่น (Chockalingam and Srinivasan, 2009) กระทั่งในโลกที่สาม อย่าง อินเดีย (Chockalingam and Srinivasan, 2009) ฮองกง (Chui, Cheng and Wong, 2013) เวเนซุเอลา (Liebnitzky and Montero, 2013) และไนจีเรีย (Radda and Ndubueze, 2013; Ehigie and Mobolaji, 2014) ทว่า กลับยังไม่พบผลงานวิจัยเช่นว่าในกรณีของประเทศไทย การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ความคิดเห็นต่อความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรม รวมถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ และ

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความหวาดกลัวข้างต้น กับปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

วิธีการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ยังคงมีสถานภาพเป็นนักศึกษาและลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2557 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ โดยสุ่มเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 400 คน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กอปรกับ ดัชนีภาพลักษณ์ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ที่พัฒนาขึ้นโดย May, Harden และ Kline (2008) จำแนกออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ 3) ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ และ 4) ความคิดเห็นต่อความรุนแรงและสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

การทดสอบเครื่องมือ

การหาความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อ ว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 30 คน และทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตรของ Pearson Product Moment Correlation Coefficient พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสถิติที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Tukey และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของ Pearson โดยแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าวตามเกณฑ์ของ Hinkle, William และ Stephen (1998)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- ปัจจัยส่วนบุคคล
- ประสิทธิภาพเกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ตัวแปรตาม

ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน ประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 148 คน (ร้อยละ 37) และเพศหญิง จำนวน 252 คน (ร้อยละ 63) อายุเฉลี่ย ประมาณ 20 ปี ส่วนใหญ่มีสถานะโสดและยังไม่มีแฟน (ร้อยละ 76) มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 60.8) ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครือข่ายทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความน่าไว้วางใจของคนในมหาวิทยาลัย จำนวนเพื่อนและคนรู้จัก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) โดยมีความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะ ได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ตำรวจ และฝ่ายตุลาการ รวมถึง ความรู้สึกเสี่ยงต่อการเผชิญเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.43$ และ $\bar{X} = 1.97$ ตามลำดับ)

ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.5) ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ไม่เคยประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง หรือแม้แต่มีญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทที่ประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 6 คน (ร้อยละ 1.5) เท่านั้น ที่เคยมีประสบการณ์ 1-2 ครั้ง ไม่แตกต่างกันกับการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.5) ไม่เคยรับทราบเลย มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 10 คน (ร้อยละ 2.5) เท่านั้น ที่รับทราบว่าเกิดขึ้น 1-2 ครั้ง

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์อยู่ในระดับเล็กน้อย ($\bar{X} = 1.65$) นอกเหนือจากอาชญากรรมกลุ่มที่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสนใจ ซึ่งประกอบด้วย โจรกรรมรถจักรยานยนต์ ($\bar{X} = 1.83$) โจรกรรมรถยนต์ ($\bar{X} = 1.81$) ลักพาเรียกค่าไถ่ ($\bar{X} = 1.72$) ฉ้อโกง ($\bar{X} = 1.84$) และยักยอก ($\bar{X} = 1.80$) แล้ว การทำร้ายร่างกาย ($\bar{X} = 1.80$) ลักทรัพย์ ($\bar{X} = 1.79$) และยาเสพติด ($\bar{X} = 1.72$) ถือเป็นกลุ่มของอาชญากรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในอันดับต้นๆ ขณะที่ รีดเอาทรัพย์ ($\bar{X} = 1.48$) และ กรรโชกทรัพย์ ($\bar{X} = 1.48$) เป็นอาชญากรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่ามี ความรุนแรงน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นต่อความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏกาฬสินธุ์

ปัญหาอาชญากรรม	\bar{X}	ระดับ
ชีวิต ร่างกาย และเพศ	1.60	เล็กน้อย
ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	1.52	เล็กน้อย
ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	1.55	เล็กน้อย
ทำให้ตายโดยประมาท	1.59	เล็กน้อย
พยายามฆ่า	1.53	เล็กน้อย
ทำร้ายร่างกาย	1.80	เล็กน้อย
ข่มขืนกระทำชำเรา	1.62	เล็กน้อย
ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	1.59	เล็กน้อย
ลักทรัพย์	1.79	เล็กน้อย
ชิงทรัพย์	1.64	เล็กน้อย
ริดเอาทรัพย์	1.48	แทบจะไม่เลย
กรรโชกทรัพย์	1.48	แทบจะไม่เลย
ชิงทรัพย์	1.51	เล็กน้อย
ปล้นทรัพย์	1.61	เล็กน้อย
รับของโจร	1.58	เล็กน้อย
ทำให้เสียทรัพย์	1.66	เล็กน้อย
เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสนใจ	1.80	เล็กน้อย
โจรกรรมรถจักรยานยนต์	1.83	เล็กน้อย
โจรกรรมรถยนต์	1.82	เล็กน้อย
ลักพาเรียกค่าไถ่	1.72	เล็กน้อย
ฉ้อโกง	1.84	เล็กน้อย
ยักยอก	1.80	เล็กน้อย
รัฐเป็นผู้เสียหาย	1.63	เล็กน้อย
อาวุธปืน	1.55	เล็กน้อย
การพนัน	1.61	เล็กน้อย
ยาเสพติด	1.72	เล็กน้อย
การค้าประเวณี	1.60	เล็กน้อย
มีและเผยแพร่วัตถุลามก	1.66	เล็กน้อย
รวม	1.65	เล็กน้อย

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ว่าน่าจะเกิดจากการมีการค้าสุราและ/หรือเบียร์มากที่สุด (ร้อยละ 70) รองลงมา คือ การมั่วสุมของวัยรุ่น (ร้อยละ 69.5) และมีสถานเริงรมย์ (ร้อยละ 67.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นต่อสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

สาเหตุของปัญหาอาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีสถานเริงรมย์	269	67.3
มีการค้าสุรา/เบียร์	280	70
มีบ่อนการพนัน/โต๊ะบอล	141	35.3
มีการค้าประเวณี	68	17
การระบาดของยาเสพติด	203	50.8
การมั่วสุมของวัยรุ่น	278	69.5
บ้านและชุมชนหนาแน่นเกินไป	39	9.8
ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ	57	14.3
คนต่างถิ่นเข้ามาอยู่มากขึ้น	135	33.8
คนต่างด้าวเข้ามาอยู่มากขึ้น	28	7
ศีลธรรมเสื่อมทราม	118	29.5
มาตรการรักษาความปลอดภัยไม่ดี	123	30.8

ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมอยู่ในระดับเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.10$) ซึ่งในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ความหวาดกลัวว่าทรัพย์สินจะถูกขโมย นับเป็นปัญหาที่มีระดับความรุนแรงสูงสุด ($\bar{X} = 2.28$) ขณะที่ความหวาดกลัวว่าจะถูกฆาตกรรม เป็นปัญหาที่มีระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.88$) ทั้งนี้ การที่ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่า 3 ปีที่ผ่านมา อาชญากรรมใน

มหาวิทยาลัยมีปริมาณลงน้อยลง มากเป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.21$) กอปรกับการพิจารณาระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในอีก 12 เดือนนับจากนี้ ที่มีภาพรวมลดลงจากความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ที่ค่าเฉลี่ย 2.15 เหลือเพียง 2.06 เป็นสัญญาณในทางบวก อันแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ที่มีทิศทางจะลดลงอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 3 ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏกาฬสินธุ์

ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	\bar{X}	ระดับ
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	2.15	เล็กน้อย
1. ท่านหวาดกลัวว่าจะถูกข่มขืนหรือกระทำชำเรา	1.91	เล็กน้อย
2. ท่านหวาดกลัวว่าจะถูกทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธ	2.02	เล็กน้อย
3. ท่านหวาดกลัวว่าทรัพย์สินของท่านจะถูกขโมย	2.28	เล็กน้อย
4. ท่านหวาดกลัวว่าจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเมื่อต้อง เข้ามาภายในมหาวิทยาลัยในยามวิกาล	2.12	เล็กน้อย
5. ท่านหวาดกลัวว่าจะถูกฆาตกรรม	1.88	เล็กน้อย
6. ท่านหวาดกลัวว่าจะมีคนร้ายบุกเข้ามาก่อเหตุขณะที่ ท่านไม่อยู่	2.03	เล็กน้อย
7. ท่านคิดว่าการบังคับใช้กฎหมายช่วยปกป้องท่านจาก อาชญากรรมในมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี	2.14	เล็กน้อย
8. ท่านเชื่อว่า 3 ปีที่ผ่านมา อาชญากรรมในมหาวิทยาลัยมี ปริมาณลดน้อยลง	2.21	เล็กน้อย
9. ท่านคิดว่าความหวาดกลัวต่อการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมส่งผลให้ท่านตัดสินใจไม่ทำในบางสิ่งที่ท่าน อาจต้องการจะทำ	1.93	เล็กน้อย

ในอีก 12 เดือนนับจากนี้	2.06	เล็กน้อย
10. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายบุกเข้ามาในมหาวิทยาลัยของท่านเพื่อขโมยทรัพย์สิน	2.03	เล็กน้อย
11. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายพยายามที่จะขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์/รถจักรยานของท่าน	2.08	เล็กน้อย
12. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายขโมยทรัพย์สินของท่านไป	1.96	เล็กน้อย
13. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายขโมยของของท่านไปโดยใช้กำลังหรือข่มขู่ว่าจะใช้กำลัง	1.97	เล็กน้อย
14. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายทำร้ายท่านด้วยมีด ปืน หรืออาวุธอื่นๆ	1.97	เล็กน้อย
15. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายทำร้ายท่านด้วยมือ เท้า และอวัยวะอื่นๆ	2.17	เล็กน้อย
16. ท่านคาดหวังว่าจะมีคนร้ายบังคับหรือพยายามที่จะบังคับข่มขืนหรือกระทำชำเราท่าน	2.00	เล็กน้อย
ภาพรวม	2.10	เล็กน้อย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์จำแนกตามเพศ ด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่า ด้วยสถิติที่ การวิเคราะห์จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส รายได้ ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ และการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ตามลำดับ

จำแนกตามเพศ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศชาย ($\bar{X} = 2.19$) มีระดับความหวาดกลัวมากกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 1.95$)

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	t	p-value
ชาย	2.19	3.57	.001
หญิง	1.95		

จำแนกตามอายุ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามอายุ พบว่า มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีระดับความหวาดกลัวมากที่สุด ($\bar{X} = 2.40$) ขณะที่นักศึกษาที่มีอายุ 18 ปี มีระดับความหวาดกลัวน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.69$)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	F	p-value
18 ปี	1.69	6.924	.000
19 ปี	1.80		
20 ปี	2.16		
21 ปี	2.26		
22 ปี	2.40		
ตั้งแต่ 23 ปีขึ้นไป	2.17		

จำแนกตามสถานภาพสมรส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีแฟนแล้วแต่ยังไม่ได้สมรส มีระดับความหวาดกลัวมากที่สุด ($\bar{X} = 2.51$) ขณะที่นักศึกษาที่สมรสแล้ว มีระดับความหวาดกลัวน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.69$)

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	\bar{X}	F	p-value
โสดและยังไม่มีแฟน	1.91	31.133**	.000
มีแฟนแล้วแต่ยังไม่ได้สมรส	2.51		
สมรส	1.69		

ทั้งนี้ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามสถานภาพสมรส เป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีแฟนแล้วแต่ยังไม่ได้สมรส มีระดับความกลัวแตกต่างจากทั้ง นักศึกษาที่โสดและยังไม่มีแฟน และนักศึกษาที่สมรสแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่นักศึกษาที่โสดและยังไม่มีแฟน กับนักศึกษาที่สมรสแล้ว มีระดับความหวาดกลัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความหวาดกลัวต่อ
อาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตาม
สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	\bar{X}	โสดและยังไม่มี	มีแฟนแล้วแต่ยัง	สมรส
		แฟน	ไม่ได้สมรส	
		1.91	2.51	2.51
โสดและยังไม่มีแฟน	1.91	-	.000	.676
มีแฟนแต่ยังไม่ได้สมรส	2.51	.000	-	.007
สมรส	1.69	.676	.007	-

จำแนกตามรายได้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ
นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามรายได้ พบว่า นักศึกษาที่มี
รายได้แตกต่างกัน มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของ
นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	F	p-value
1-5,000 บาท	1.90	1.656	.159
5,001-10,000 บาท	2.09		
10,001-15,000 บาท	2.08		
15,001-20,000 บาท	1.82		
ตั้งแต่ 20,001 ขึ้นไป	1.58		

จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เคยประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง จำนวน 1-2 ครั้ง ($\bar{X} = 3.19$) มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม มากกว่านักศึกษาที่มีได้ประสบอาชญากรรมด้วยตนเองเลย ($\bar{X} = 2.03$)

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง)

ประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง	\bar{X}	t	p-value
ไม่เคย	2.02	-4.182	.000
เคย	3.18		

เช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทที่ประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง จำนวน 1-2 ครั้ง ($\bar{X} = 3.19$) ซึ่งมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม มากกว่านักศึกษาที่มีได้มีญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทที่ประสบอาชญากรรมด้วยตนเองเลย ($\bar{X} = 2.03$)

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง)

ญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทประสบอาชญากรรมด้วยตนเอง	\bar{X}	t	p-value
ไม่เคย	2.02	-4.182	.000
เคย	3.18		

จำแนกตามการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เคยรับทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้น จำนวน 1-2 ครั้ง ($\bar{X} = 3.11$) มีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ทราบว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นเลย ($\bar{X} = 2.02$)

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

การรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรม	\bar{X}	t	p-value
ไม่เคยมี	2.01	-5.125	.000
เคยมี	3.11		

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ กับ เครือข่ายทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย (คนที่สามารถวางใจได้ เพื่อน และคนที่รู้จัก) ความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะ (เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจ และฝ่ายตุลาการ) และความรู้สึกเสี่ยงต่อการเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย ด้วยวิธีของ Pearson พบว่า

ความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะ ($r = -.108$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางผกผันกับระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ความรู้สึกลี้นึงต่อการเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย ($r = .346$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ขณะที่เครือข่ายทางสังคมภายในมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

	ค่า สัม ป ระ ลี ท ธิ	p-value	แปลผลระดับ ความสัมพันธ์
	สหสัมพันธ์เพียร์สัน		
	ความหวาดกลัวต่อ อาชญากรรม		
เครือข่ายทางสังคมภายใน มหาวิทยาลัย	-.020	.691	ต่ำมาก
ความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะ	-.108	.031	ต่ำมาก
ความรู้สึกลี้นึงต่อการเผชิญกับ เหตุการณ์รุนแรงภายใน มหาวิทยาลัย	.346	.000	ต่ำ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ตอกย้ำความเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดของความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม (Hale, 1996; Chockalingam and Srinivasan, 2009) ว่าความแตกต่างทางเพศเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ Wattanasin (2003) Callanan และ Teasdale (2009) Chockalingam และ Srinivasan (2009) May, Rader และ Goodrum (2010) และ Meško, Šifrer และ Vošnjak (2012) รวมถึง

ผลการวิจัยอีกเป็นจำนวนมากในอดีต โดยที่ผลการวิจัยดังกล่าวมักพบว่าเพศหญิงมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย (Mesch, 2000; Pantazis, 2000; Chadee, Austen and Ditton, 2007) ในอัตราส่วน 2-3 เท่าตัว (Hilinski, 2009: 84-85; Özascilar, 2013: 269; Newburn, 2013: 366) แม้ระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของเพศหญิงมักสูงกว่าโอกาสที่เธอจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมเหล่านั้นจริงก็ตาม (Warr, 1984, 1985; Ferraro, 1995, 1996; Chui, Cheng and Wong, 2013: 481) ทว่ากรณีนี้ กลับชี้ว่าเพศชายมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับ Jermsittiparsert, Trimek และ Vivatthanaporn (2015)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำแนกตามอายุ ในฐานะอีกหนึ่งตัวแปรที่ถูกนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ กับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมไว้อย่างกว้างขวาง ทั้งที่ชี้ว่าว่ามีลักษณะแปรผันตรงต่อกันก็ดี แปรผกผันกันก็ดี หรือมีความสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อยก็ดี แม้แต่สรุปว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวมิใช่ความสัมพันธ์เชิงเส้น กล่าวคือกลุ่มวัยกลางคนมีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมสูงกว่าทั้งผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมากกว่า กระทั่งกลุ่มวัยกลางคนมีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมน้อยกว่าทั้งผู้ที่มีอายุน้อยกว่าและมากกว่า (Kury, Oberfell-Fuchs and Ferdinand, 2001: 77) ผลการสำรวจจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ยืนยันให้เห็นว่าอายุยังคงเป็นตัวแปรที่สามารถจำแนกระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมได้ สอดคล้องกับ Adu-Mireku (2002) McCrea, Shyy, Western และ Stimson (2005) Chockalingam และ Srinivasan (2009) Rouchanukul (2009) Bačanović และ Jovanova (2012) โดยกรณีนี้ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของตัวอย่างที่ยังมีอายุมากขึ้น ยิ่งมีความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมมากขึ้นตามไปด้วย ขณะที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพสมรส ไม่สอดคล้องกับผลการสำรวจของ May, Rader และ Goodrum (2010) การวิเคราะห์เปรียบเทียบจำแนกตามรายได้ แม้ Garofalo (1981) จะเสนอเป็นต้นแบบทั่วไปว่ารายได้เป็นตัวแปรต้นหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม สอดรับกับผลการวิจัยจำนวนหนึ่งที่ชี้ชัดลงไปอีกว่า รายได้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม (Sundeen and Mathieu, 1976 cited in Ackah, 2000: 555) อันเนื่องมาจากผู้ที่มีรายได้สูงมักอาศัยอยู่ในสถานที่ซึ่งคาดหมายได้ว่ามีความปลอดภัย (Yin, 1985 cited in Ackah, 2000: 555) ทว่ากรณีนี้ กลับพบว่า

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

รายได้เป็นตัวแปรที่ไม่สามารถจำแนกความแตกต่างของระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมได้ สอดคล้องกับ Chockalingam และ Srinivasan (2009) และ May, Rader และ Goodrum (2010)

ทั้งนี้ ประสพการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม ทั้งที่ประสบเหตุด้วยตนเอง และมีญาติที่ใกล้ชิดและ/หรือเพื่อนสนิทเป็นผู้ประสบเหตุ ยังคงเป็นตัวแปรที่สามารถจำแนกระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของตัวอย่างได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ Tseloni และ Zarafonitou (2008) Chockalingam และ Srinivasan (2009) (เฉพาะตัวอย่างของประเทศญี่ปุ่น เท่านั้น) May, Rader และ Goodrum (2010) และ Jermsittiparsert, Trimek และ Vivatthanaporn (2015) เช่นเดียวกับการรับทราบถึงปัญหาอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Smith, Tostensson และ Johansson (2001) Rouchanukul (2009) และ May, Rader และ Goodrum (2010) (เฉพาะตัวอย่างเพศหญิง เท่านั้น)

อย่างไรก็ดี แม้ผลการศึกษาของ Meško, Vošnjak, Muratbegović, Budimlić, Bren และ Kury (2012) จะพบว่าปัจจัยด้านเครือข่ายทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม แต่ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะไม่มี กรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์กลับชี้ว่า เครือข่ายทางสังคมเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษา แต่ตัวแปรด้านความเชื่อมั่นต่อสถาบันสาธารณะมีส่วนความรู้สึกเสี่ยงต่อการเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงภายในมหาวิทยาลัย ยังคงเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม แม้ในกรณีนี้ สอดคล้องกับ Smith, Tostensson และ Johansson (2001) May, Rader และ Goodrum (2010) และ Özascilar (2013)

เอกสารอ้างอิง

กนกพร บุปผาชาติ. 2539. ความหวาดกลัวอาชญากรรมของผู้หญิง. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล (สังคมวิทยา), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2539. **ความหวาดกลัวภัย**
อาชญากรรมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยและพัฒนา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- จักรเพชร เพชรพลอยนิล. 2546. **ความหวาดระแวงภัยอาชญากรรมของผู้ประกอบ**
ธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. 2526. **ปัญหาสังคมที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และ**
ทรัพย์สินของชาวกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พิพัฒน์ ชุ่มมณีกุล. 2543. **ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน.**
วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนต์ชัย นีซัง. 2548. **การกระจายทางพื้นที่และทางสังคมของความกลัวต่อ**
อาชญากรรมของประชาชน: กรณีศึกษาพื้นที่รับผิดชอบของสถานี
ตำรวจภูธร อำเภอเมืองชลบุรี. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(ภูมิศาสตร์), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนันยา สัมมเสถียร. 2552. **ความรู้สึกลัวหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของผู้สูงอายุใน**
เขตเทศบาลนครนครปฐม. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การ
บริหารงานยุติธรรม), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ. 2557. **แผนปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานยุทธศาสตร์
ตำรวจ.
- Ackah, Y. 2000. "Fear of Crime among an Immigrant Population in the
Washington, DC Metropolitan Area." **Journal of Black Studies**
30 (4): 553-573.
- Adu-Mireku, S. 2002. "Fear of Crime among Residents of Three
Communities in Accra, Ghana." **International Journal of**
Comparative Sociology 43 (2): 153-168.
- Amornmuneepong, E. 2005. **Fear of Crime and Expectation of Foreign**
Tourists toward Tourist Police. Master of Arts Thesis in
Criminology, Criminal Justice, Mahidol University.

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

- Ashbourne, J. 2014. "Evidence for a Big Brother Effect in Survey-Based Fear of Crime Research." **International Journal of Criminology and Sociology** 3: 146-157.
- Baćanović, O and Jovanova, N. 2012. "Fear of Crime among Inhabitants of Skopje." **VARSTVOSLOVJE, Journal of Criminal Justice and Security** 14 (4): 478-500.
- Beckett, K. and Sasson, T. 2004. **The Politics of Injustice: Crime and Punishment in America**. Thousand Oaks: Sage.
- Bennett, T. 1990. "Tackling Fear of Crime." **Home Office Research Bulletin** 31 (28): 14-19.
- Burruss, G., Schafer, J. and Giblin, M. 2010. **Student Perceptions of Campus Safety Initiatives: Assessing Views of Critical Incident Prevention & Response**. Illinois: Illinois Criminal Justice Information Authority.
- Callanan, V. and Teasdale, B. 2009. "An Exploration of Gender Differences in Measurement of Fear of Crime." **Feminist Criminology** 4 (4): 359-376.
- Chadee, D., Austen, L. and Ditton, J. 2007. "The Relationship between Likelihood and Fear of Criminal Victimization: Evaluating Risk Sensitivity as a Mediating Concept." **British Journal of Criminology** 47 (1): 133-153.
- Chockalingam, K. and Srinivasan, M. 2009. "Fear of Crime Victimization: A Study of University Students in India and Japan." **International Review of Victimology** 16: 89-117.
- Chui, W., Cheng, K. and Wong, L. 2013. "Gender, Fear of Crime, and Attitudes toward Prisoners among Social Work Majors in a Hong Kong University." **International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology** 57 (4): 479-494.

- Deason, H. 2011. **Critical Analysis of Fear of Crime on College Campuses.** Master of Arts Thesis, University of Texas at Arlington.
- Ehigie, B. and Mobolaji, F. 2014. "Influence of Traumatic Event(s) and Location of Residence on Fear of Crime: A Case Study of Undergraduate Students in Nigeria." **International Journal of Psychology and Counselling** 6 (11): 138-144.
- Ewald, U. 2000. "Criminal Victimization and Social Adaptation in Modernity." in T. Hope and R. Sparks (eds.). **Crime, Risk and Insecurity.** London: Routledge, pp. 197-219.
- Ferraro, K. 1995. **Crime: Interpreting Victimization.** Albany: State University of New York Press.
- _____. 1996. "Women's Fear of Victimization: Shadow of Sexual Assault." **Social Forces** 75: 667-690.
- Fisher, B. and Sloan, J. 2003. "Unraveling the Fear of Victimization among College Women: Is the "Shadow Of Sexual Assault Hypothesis" Supported?." **Justice Quarterly** 20 (3): 633-659.
- Garofalo, J. 1981. "The Fear of Crime: Causes and Consequences." **The Journal of Criminal Law & Criminology** 72 (2): 839-857.
- Hale, C. 1992. **Fear of Crime: A Review Of The Literature: Report Prepared for the Metropolitan Police Service Working Party on Fear of Crime.** Canterbury: University of Kent.
- _____. 1996. "Fear of Crime: A Review of the Literature." **International Review of Victimology** 4 (2): 79-150.
- Hilinski, C. 2009. "Fear of Crime among College Students: A Test of the Shadow of Sexual Assault Hypothesis." **American Journal of Criminal Justice** 34: 84-102.
- _____, Neeson, K. and Andrews, H. 2011. "Explaining the Fear of Crime among College Women, in their own Words." **The Southwest Journal of Criminal Justice** 8 (1): 112-127.

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

- Hinkle, D., William, W. and Stephen, G. 1998. **Applied Statistics for the Behavior Sciences**. 4th ed. New York: Houghton Mifflin.
- Jennings, W., Gover, A. and Dagmar, P. 2007. “Are Institutions of Higher Learning Safe ? A Descriptive Study of Campus Safety Issues and Self-Reported Campus Victimization among Male and Female College Students.” **Journal of Criminal Justice Education** 18: 191-208.
- Jermstittiparsert, K., Trimek, J. and Vivatthanaporn, A. 2015. “Fear of Crime among People in Muang-Ake, Lak-Hok, Muang, Pathumthani.” **Social Sciences** 10 (1): 24-30.
- Kury, H., Obergfell-Fuchs, J. and Ferdinand, T. 2001. “Aging and the Fear of Crime: Recent Results from East and West Germany.” **International Review of Victimology** 8: 75-112.
- Lee, M. 1999. “The Fear of Crime and Self-Governance: Towards a Genealogy.” **The Australian and New Zealand Journal of Criminology** 32 (3): 227-246.
- _____. 2001. “The Genesis of ‘Fear of Crime’.” **Theoretical Criminology** 5 (4): 467-485.
- Liebnitzky, J. and Montero, M. 2013. “Fear of Crime in Students of Caracas.” **Psicologia & Sociedad** 25 (1): 152-162.
- May, D., Harden, P. and Kline, L. 2008. **Criminal Victimization Experiences, Fear of Crime, Perceptions of Risk, and Opinion of Criminal Justice Agents among a Sample of Kentucky Residents**. Kentucky: Kentucky Justice & Public Safety Cabinet.
- May, D., Rader, N. and Goodrum, S. 2010. “A Gendered Assessment of the “Threat of Victimization”: Examining Gender Differences in Fear of Crime, Perceived Risk, Avoidance, and Defensive Behaviors.” **Criminal Justice Review** 35 (2): 159-182.

- McCrea, R., Shyy, T., Western, J. and Stimson, R. 2005. "Fear of Crime in Brisbane: Individual, Social and Neighbourhood Factors in Perspective." **Journal of Sociology** 41 (1): 7-27.
- Mesch, G. 2000. "Perceptions of Risk, Lifestyle Activities, and Fear of Crime." **Deviant Behavior** 21 (1): 47-62
- Meško, G. and Fields, C. 2012. "Editorial." **VARSTVOSLOVJE, Journal of Criminal Justice and Security** 14 (4) 381.
- Meško, G., Kury, H., Bren, M. and Vošnjak, L. 2012. "Introduction to the Special Issue Fear of Crime in the Capitals of South Eastern Europe." **VARSTVOSLOVJE, Journal of Criminal Justice and Security** 14 (4) 385-390.
- Meško, G., Šifrer, J and Vošnjak, L. 2012. "Strah Pred Kriminaliteto V Mestnih in Vaških Okoljih V Sloveniji." **VARSTVOSLOVJE, Journal of Criminal Justice and Security** 14 (4) 259-276.
- Meško, G., Vošnjak, L., Muratbegović, E., Budimlić, M., Bren, M. and Kury H. 2012. "Fear of Crime in Urban Neighbourhoods: A Comparative Analysis of Six Capitals." **VARSTVOSLOVJE, Journal of Criminal Justice and Security** 14 (4) 397-421.
- Morrall, P., Marshall, P., Pattison, S. and Macdonald, G. 2010. "Crime and Health: A Preliminary Study into the Effects of Crime on the Mental Health of UK University Students." **Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing** 17 (9): 821-828.
- Newburn, T. 2013. **Criminology**. 2nd ed. London: Routledge.
- Özascilar, M. 2013. "Predicting Fear of Crime: A Test of the Shadow of Sexual Assault Hypothesis." **International Review of Victimology** 19 (3): 269-284.
- Pantazis, C. 2000. "'Fear of Crime', Vulnerability and Poverty: Evidence from the British Crime Survey." **British Journal of Criminology** 40 (3): 414-436.

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

Radda, S and Ndubueze, P. 2013. “Fear of On-line Victimization among Undergraduate Students: A Comparative Study of Two Selected Urban Universities.” **African Journal of Criminology and Justice Studies** 7 (1-2): 35-46.

Rouchanukul, T. 2009. **Factors Affecting Fear of Crime among Women in Bangkoknoi District, Bangkok Metropolis**. Master of Arts Thesis in Criminology, Criminal Justice, Mahidol University.

Smith, W., Torstensson, M. and Johansson K. 2001. “Perceived Risk and Fear of Crime: Gender Differences in Contextual Sensitivity.” **International Review of Victimology** 8 (2): 159-181.

Tseloni, A. and Zarafonitou, C. 2008. “Fear of Crime and Victimization: A Multivariate Multilevel Analysis of Competing Measurements.” **European Journal of Criminology** 5 (4): 387-409.

Truman, J. 2007. **Fear of Crime and Perceived Risk of Victimization among College Students**. Master of Arts Thesis, University of Central Florida.

Warr, M. 1984. Fear of Victimization: Why are Women and the Elderly more Afraid?.” **Social Science Quarterly** 65 (3): 681-702.

_____. 1985. “Fear of Rape among Urban Women.” **Social Problems** 32: 238-250.

_____. 2000. “Fear of Crime in the United States: Avenues for Research and Policy.” in R. Kaminski and N. Vigne. (eds.). **Measurement and Analysis of Crime and Justice**. Washington D.C.: U.S. Department of Justice, pp. 451-489.

Wattanasin, K. 2003. **Fear of Crime among People in Klong Toey Slum**. Doctor of Philosophy Thesis in Criminology, Justice Administration and Society, Mahidol University.